

§ 2. Социалният феноменъ е психически феноменъ; общъ погледъ върху душевното въ човѣшкитѣ връзки.

Въ живота на обществата се проявяватъ маса най-разновидни феномени, които можемъ да разпредѣлимъ на разни категории, съставляващи предметитѣ на отдѣлнитѣ социални науки.*) Всичкитѣ, обаче, обществени феномени, економически, генезически, артистически, религиозни, правови, политически и др., иматъ въ основата си единъ и сжщъ неизбѣженъ, сжщественъ елементъ: *психическия*. Социалният феноменъ е преди всичко *психически* феноменъ. Защото всѣки феноменъ въ обществения животъ предполага влизането въ връзка на лице съ лице, на лице съ група, или на група съ група. А всѣка връзка между хора непременно засѣга тѣхнитѣ умствени и духовни области, туря въ движение интелектитѣ имъ, сърдцата имъ, волитѣ имъ, душитѣ имъ. Социологията е немислима безъ психологията, защото хората влизатъ въ връзки едни съ други тикани отъ необходимости, които не могатъ да не засѣгатъ душевния имъ миръ. Психологътъ трѣбва да представя на социолога издирванията си върху произхода, развитието и тенденциитѣ за душевния животъ, а чрезъ тѣхъ социологътъ обяснява най-крупната и сжществена частъ отъ социалнитѣ факти. Може да се каже, че Социологията е, отчасти, приложение на Психологията къмъ тълкованията на тѣзи факти. Както, при изучаването на психологическитѣ

*) За разнитѣ области на обществения животъ и взаимнитѣ имъ влияния вижте книгата ми „Устройство, еволюция и проблеми на обществения животъ“.